

Όσιος Ιωαννίκιος ο Μεγάλος «ο εν Ολύμπω»

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Όσιος Ιωαννίκιος ο Μεγάλος «ὁ ἐν Ὀλύμπῳ», τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 4 Νοεμβρίου

*Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πῆξας Λόγος.
Σῆμά σοι ἔν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χεῦσαν.*

Ο Όσιος Ιωαννίκιος γεννήθηκε στη Βιθυνία το 740 μ.Χ. Τον πατέρα του έλεγαν Μυριτρίκη και τη μητέρα του Αναστασώ. Και οι δύο ήταν ευσεβείς γονείς και παιδαγωγήσαν το γιο τους σύμφωνα με τις επιταγές του Ευαγγελίου. Όταν ο Ιωαννίκιος στρατεύτηκε, αυτοκράτορας ήταν ο τραχύς εικονομάχος Κωνσταντίνος ο Ε΄.

Ο Κωνσταντίνος ο Ε΄, διέπρεψε στους αγώνες του κατά των Βουλγάρων και είχε μεγάλη εκτίμηση από τους στρατιώτες του. Η ψυχολογία που καλλιεργήθηκε στα πεδία των μαχών, παρέσυρε τον Ιωαννίκιο και στο θρησκευτικό έδαφος, με αποτέλεσμα να γίνει εικονομάχος, σαν τον αυτοκράτορα.

Όταν, όμως, απολύθηκε από τις τάξεις του στρατού, δεν άργησε να καταλάβει την

πλάνη του και σε τι μεγάλα σφάλματα τον είχε οδηγήσει αυτή. Μετανόησε ειλικρινά και εξομολογήθηκε το ολίσθημα του. Αφού καταρτίσθηκε ανάλογα, έγινε μοναχός στον Όλυμπο και πέθανε 94 χρονών στη Μονή Αντιδίου, διδάσκοντας στον κόσμο την Ορθοδοξία.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν ἐπίγειον δόξαν, πάτερ, κατέλειπες καταυγασθεὶς τῇ ἐλλάμπει τῆς ἐπινοίας Θεοῦ, ὅθεν ἔφανας ἐν γῇ ὡς ἄστρον ἄδυτον· θείας φωνῆς γὰρ ὡς Μωσῆς μυστικῶς ἀξιωθεὶς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης καὶ δωρημάτων ταμεῖον, Ἰωαννίκε μακάριε.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαίς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαῆς ἐπὶ γῆς λαμπῶν, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων, ἱατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσοῦντων, ἀλλ’ ὡς χάριν εἰληφώς, τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσι σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν. Χαίροις Πάτερ, Ἰωαννίκε.

Κάθισμα

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς, Ἰωαννίκε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς, Ἀγγέλοις χορεύεις, νῦν τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος

Ἦστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάκαρ, καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον κατηύγασε, τοῖς πίστει σοὶ καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις, τερπνὸν Μοναζόντων κλέος, χαίροις, φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις, τῶν νοσοῦντων ταχεῖα παράκλησις, χαίροις, εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν, χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν φθαρτῶν.

Χαίροις, τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας, χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργοῦς θαυμασίων.

Χαίροις, παθῶν παντοίων καθάρσεις, χαίροις, ἡμῶν προστάτης θερμότητος.

Χαίροις, παντὸς ἐτοιμότητος ῥύστης, χαίροις, παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις, Πάτερ Ἰωαννίκε.